

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรม ของนักเรียนโปรแกรมคหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรม ของนักศึกษาโปรแกรมคหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
3. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรมของนักเรียนโปรแกรมคหกรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับนักศึกษาโปรแกรมคหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบหลายชั้น (Multi-Stage Random Sampling) โดยผู้วิจัยสุ่มจังหวัดมา ร้อยละ 25 ในแต่ละเขตการศึกษา ในแต่ละจังหวัดที่สุ่มได้สุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมา ร้อยละ 25 และสุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคหรือวิทยาลัยเกษตรกรรมมา ร้อยละ 25 ได้โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 20 แห่ง และวิทยาลัย 19 แห่ง ในแต่ละโรงเรียนสุ่มนักเรียนมา 19 คน ในแต่ละวิทยาลัยสุ่มนักศึกษามา 20 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 380 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 380 คน รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 760 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ การสร้างแบบสอบถามวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ หลักสูตรและแบบเรีกร

วิชาภาษาอังกฤษศกษกรรม รวมทั้งวิเคราะห์เนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษศกษกรรม เล่ม 1 และเล่ม 2 แล้วนำผลที่ได้มาสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษศกษกรรม ซึ่งใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 40 นาที คะแนนเต็ม 100 คะแนน แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1	: ทักษะการฟัง	มีข้อทดสอบ	15 ข้อ	15 คะแนน
ตอนที่ 2	: ทักษะการพูด	มีข้อทดสอบ	15 ข้อ	15 คะแนน
ตอนที่ 3	: ทักษะการอ่าน	มีข้อทดสอบ	40 ข้อ	40 คะแนน
ตอนที่ 4	: ทักษะการเขียน	มีข้อทดสอบ	30 ข้อ	30 คะแนน

จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และหลักเกณฑ์การทดสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปทดลองใช้

ผลการทดลองใช้แบบสอบสรุปได้ดังนี้

การทดลองใช้แบบสอบครั้งที่ 1 ผลปรากฏว่ามีข้อทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .20 จำนวน 46 ข้อ และ 42 ข้อ ตามลำดับ มีข้อทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .10 จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อทดสอบที่ให้นักเรียนเขียนตอบเป็นประโยค ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทำเพราะข้อทดสอบยากและมีมากเกินเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแบบสอบโดยตัดข้อทดสอบ 10 ข้อ ดังกล่าวออก และปรับเปลี่ยนคำศัพท์และโครงสร้างประโยคในข้อทดสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ให้ง่ายขึ้น

การทดลองใช้แบบสอบครั้งที่ 2 ผลปรากฏว่ามีข้อทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .20 จำนวน 42 ข้อ และ 30 ข้อ ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงปรับปรุงข้อทดสอบเหล่านั้นโดยปรับข้อความ และตัวเลือกให้สั้นและง่ายขึ้น เปลี่ยนตำแหน่งที่เว้นให้เติมในขอมูลเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางในการตอบข้อความ ตัดข้อทดสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .10 ออกอีก 5 ข้อ เพราะเป็นข้อทดสอบที่ให้นักเรียน

นักเรียนเพิ่มความในบทสนทนาที่กำหนดให้ แต่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทำข้อทดสอบทั้ง 5 ข้อ

การทดลองใช้แบบสอบครั้งที่ 3 ผลปรากฏว่ามีข้อทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .20 เพียง 5 ข้อ ซึ่งเป็นข้อทดสอบที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกับข้อทดสอบซึ่งมีจำนวนมากพออยู่แล้ว ผู้วิจัยจึงตัดข้อทดสอบเหล่านั้นออก และปรับเนื้อหาที่ใช้ในการทดสอบให้ใกล้ชิดส่วนกับเนื้อหาที่ปรากฏในแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษคนธรรมดาตามเดิม คงเหลือข้อทดสอบซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ได้คือมีค่าความยากง่ายระหว่าง .20-.77 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20-.82 รวมทั้งสิ้น 80 ข้อ แบ่งเป็นข้อทดสอบทักษะการฟัง 15 ข้อ, การพูด 13 ข้อ, การอ่าน 29 ข้อ และการเขียน 23 ข้อ คะแนนเต็มของแบบสอบทั้งฉบับคือ 80 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 40 นาที ค่าความเที่ยงของแบบสอบคือ .77

ผู้วิจัยนำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เลือกไว้และเก็บรวบรวมกลับคืนมาด้วยตนเอง จากนั้นแบ่งกระดาษคำตอบเป็น 2 กลุ่ม คือของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แล้วตรวจให้คะแนน 1 คะแนนแก่คำตอบที่ถูกต้องในแต่ละข้อ และให้ 0 แก่คำตอบที่ผิดหรือที่ว่างซึ่งนักเรียนไม่ตอบ แล้วรวมคะแนนในแบบสอบแต่ละตอน และทั้งฉบับของผู้ตอบแต่ละคน คำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากคะแนนของผู้ตอบทั้ง 2 กลุ่ม เปรียบเทียบคะแนนของผู้ตอบทั้ง 2 กลุ่ม โดยคำนวณหาค่า t และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำอธิบาย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นตัวอย่างประชากรได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบแต่ละทักษะ และรวมทุกทักษะต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบทักษะการอ่านสูงกว่าทักษะอื่น ๆ และได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบทักษะการพูดต่ำที่สุด

2. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรไค้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบแต่ละทักษะและรวมทุกทักษะ ค่ากว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม โดยไค้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบทักษะการฟังสูงกว่าทักษะอื่น ๆ และไค้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบทักษะการเขียนต่ำที่สุด

3. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรวมโดยรวมทุกทักษะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้ง 2 ระดับในการทำแบบสอบแต่ละทักษะ ปรากฏว่าความสามารถในการฟัง การพูด และการอ่านภาษาอังกฤษคหกรวมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษคหกรวมของนักเรียนทั้ง 2 ระดับนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไค้คะแนนเฉลี่ยค่ากว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในการทำแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรวมทั้งด้านทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการศึกษาคานวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเพิ่งเริ่มมีขึ้นตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 คือเมื่อประมาณ 3 ปีมานี้เอง การดำเนินการจึงประสบปัญหาและอุปสรรคคานทาง ๆ เช่น ขาดบุคลากรคานวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เพียงพอ แม้จะมีศูนย์ฝึกวิชาชีพช่วยใ้ให้บริการคานนี้ แต่ก็มีอุปสรรคคานการคมนาคมระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษากับศูนย์ฝึกวิชาชีพ ทำใ้ให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาใ้รับความรู้คานวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตามจุดประสงค์ของหลักสูตร (ถล นีรันครีโรจน์ และเพิ่มศักดิ์ เจียมบุญศรี วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 18 ฉบับที่ 3 ก.พ.-มี.ค.2527) จึงอาจกล่าวใ้ได้ว่า นักเรียนโปรแกรมคหกรวมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยังขาดความรู้คานสาขาวิชาคหกรวม ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคหกรวม เพราะความรู้คานวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาช่วยใ้ในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา เช่น ช่วยใ้เข้าใจศัพท์เทคนิคทาง ๆ ทำใ้เข้าใจเรื่องใ้ที่อ่านใ้ได้ง่ายขึ้น (Werner Hillen 1981: 65)

จากผลการวิจัยซึ่งพบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบทักษะ การอ่านสูงกว่าทักษะอื่น ๆ และทักษะการพูดคำสุก นับว่าสอดคล้องกับข้อเท็จจริงว่าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม เน้นทักษะการอ่าน และการเขียนมากกว่าทักษะการฟังและการพูด ดังปรากฏในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ว่าวิชาภาษาอังกฤษคหกรรมมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษถึงขั้นที่จะเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการอ่านเพิ่มพูนความรู้ทางงานคหกรรม เพื่อฝึกฝนและสร้างเสริมให้เกิดความสนใจที่จะอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เพื่อเพิ่มความรู้ในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสารคหกรรมขั้นต้นได้ และเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมต่อไปได้ และจากการวิเคราะห์เนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม พบว่ามีเนื้อหาเป็นเรื่อง ๆ (Passages) ให้นักเรียนอ่านมากในขณะที่บทสนทนาหรือแบบฝึกให้นักเรียนพูดโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ มีน้อย โอกาสที่นักเรียนจะเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษคหกรรมจะส่งเสริมการอ่านจึงมีมากกว่าทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะทักษะการพูด จึงทำให้นักเรียนโปรแกรมคหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสามารถในการอ่านมากกว่าการพูด

2. จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในการทำแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรมทั้งด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มาเรียนในสายอาชีพมีคุณภาพในด้านการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ (ถอสวัสดิ์พาณิชย์ 2527: 9) ทั้งยังมีปัญหาขาดแคลนครูในสาขาวิชาชีพ เครื่องมือหรืออุปกรณ์การเรียนการสอน ทำให้การสอนในชั่วโมงปฏิบัติมักเป็นการให้ทดลองปฏิบัติ หรือสาธิตการปฏิบัติมากกว่าการให้ปฏิบัติจริง ความรู้ด้านวิชาชีพซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้รับ จึงไม่สมบูรณ์ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร และจากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาโปรแกรมคหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบทักษะการฟังสูงกว่าทักษะอื่น ๆ และทักษะการเขียนคำสุก อาจเนื่องมาจากหน่วยศึกษานิเทศก์ของกรมอาชีวศึกษาได้จัดทำเทปบันทึกเสียงเจ้าของภาษาสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษา

อังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ และได้เผยแพร่ไปในหมู่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัย อาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยเกษตรกรรม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจึงมีโอกาสดำเนินการพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ในขณะที่โอกาสที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมีน้อย เพราะจากการวิเคราะห์แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม พบว่านักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะการเขียนค่อนข้างน้อย

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรม ของนักเรียนโปรแกรมคหกรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นับว่าสอดคล้องกับความจริงที่ว่านักเรียนทั้ง 2 ระดับ ดังกล่าวได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม 1 ถึง 4 ซึ่งมีขอบเขตและเนื้อหาวิชาเหมือนกัน เพราะใช้หลักสูตรและแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษคหกรรมร่วมกันอีกทั้งคุณภาพในการจัดการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพก็ไม่แตกต่างกัน เพราะยังประสบปัญหาเดียวกันในการดำเนินงาน คือจำนวนนักเรียนทั้ง 2 ระดับเพิ่มขึ้นมาก การจัดการเรียนการสอนยังไม่บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร เพราะขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนโดยเฉพาะวิชาที่ต้องเน้นภาคปฏิบัติ (การสำรวจสภาพะทางการศึกษาของประเทศ โดยกองแผนงานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ วารสารการวิจัยทางการศึกษา เล่มที่ 15 ฉบับที่ 1 ม.ค.-มี.ค.2528) ด้วยเหตุผลดังกล่าวความสามารถทางภาษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจึงไม่แตกต่างกันนัก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรม แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ

1. ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น และในการกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร ควรคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ควรกำหนดให้กรมสามัญศึกษา และกรมอาชีวศึกษาร่วมมือกันในการจัดทำหลักสูตร แบบเรียน และการประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรที่ทั้งไว้

2. ควรมีการอบรมเผยแพร่เทคนิควิธีการสอน และการประเมินผลแก่ครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษคหกรรม โดยทั่วถึงเพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนซึ่งจะช่วยส่งเสริม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรมของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

3. ควรสร้างแบบทดสอบสมรรถนะทางภาษา (Proficiency Test) เพื่อ เป็นมาตรฐานในการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรมของนักเรียน ไปรแกรมคหกรรมทั้งระดับมัธยมศึกษาและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม

1. ควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ด้วยการ อ่านหนังสือ วารสาร เข้าร่วมการอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอยู่เสมอ

2. ควรศึกษาหลักสูตรและแบบเรียนแต่ละเล่มอย่างละเอียด ในการเรียน การสอนควรส่งเสริมทักษะในการใช้ภาษาของผู้เรียนทั้ง 4 ทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะ การอ่าน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษคหกรรม นอกจากนั้นควรศึกษาวิจัย และประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนให้เหมาะสมควย

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษคหกรรมของนักเรียน ไปรแกรมคหกรรมในระดับชั้นอื่น นอกเหนือจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 3

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุด ประสงค์เฉพาะในสาขาวิชาอื่น หรือศึกษาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะใน คำนอื่น เช่น หลักสูตร แบบเรียน วิธีการเรียนการสอน และการประเมินผล เป็นต้น